

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.250 van 12 mei 2003
in de zaak A. 75.675/IX-411.**

In zake : Victor BERVOETS,
wonende te OOSTKAMP,
Kattestraat 3

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van
BRUGGE,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. DE CLERCK,
kantoor houdende te BRUGGE,
Hoogstraat 28.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Victor BERVOETS op 12 september 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van “het besluit van de OCMW-raad van Brugge van 2 mei 1997 houdende definitieve uitspraak van de beoordeling ‘ongunstig’”;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 25 juni 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE CLERCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is vastbenoemd technisch assistent-elektricien bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge.

1.2. Op 27 januari 1997 stellen de beoordelaars een “evaluatieverslag” op over het functioneren van verzoeker.

Volgens verzoeker, die daarin niet wordt tegengesproken door de verwerende partij, heeft de evaluatie betrekking op de periode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996.

Blijkens het voormelde evaluatieverslag wordt verzoeker ongunstig geëvalueerd voor de criteria kennis, vaardigheden en houding. Hij krijgt een gunstige evaluatie voor de criteria functie-inhoud, andere persoonskenmerken en vorming. Voor de ongunstige evaluatie voor de criteria vaardigheden en houding wordt verwezen naar de “nota van 21/01/97 en vorige evaluaties”. De eindevaluatie is ongunstig.

1.3. Het evaluatieverslag wordt op 11 maart 1997 aan verzoeker overhandigd. Verzoeker vermeldt op het verslag dat hij er niet akkoord mee gaat.

1.4. Verzoeker gaat tegen zijn ongunstige evaluatie in beroep bij de raad voor maatschappelijk welzijn.

Nadat hij is gehoord neemt de raad voor maatschappelijk welzijn op 2 mei 1997 de thans bestreden beslissing om de ongunstige beoordeling van verzoeker niet te wijzigen.

Deze beslissing steunt op de volgende aanhalingen en overwegingen :

“Gelet op de beslissing van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 07.07.1995, houdende de vaststelling van het Evaluatiereglement, goedgekeurd door de Provinciegouverneur dd. 10.11.1995, inzonderheid de artikelen 19 t/m 24;

Overwegende dat uit het beoordelingsdossier blijkt dat betrokkene getuigt van een negatieve ingesteldheid en er alleen op uit is met zo weinig mogelijk inspanning de uren rond te maken;

Overwegende dat het incident op 16.01.1997 dan ook niet de reden doch slechts de aanleiding is geweest voor de ongunstige evaluatie;”.

1.5. Verzoeker dient met een brief van 10 juni 1997 bij de provinciegouverneur een bezwaar in.

Met een brief van 17 juli 1997 deelt de provinciegouverneur aan verzoeker mede dat hij na onderzoek van het dossier het aangevochten besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn niet heeft geschorst.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet tijdig werd ingesteld; dat zij dienaangaande stelt dat voor verzoeker de termijn om tegen de bestreden beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te dienen, is aangevangen door de betekening van de bestreden beslissing op 21 mei 1997, dat het bezwaar dat hij op 10 juni 1997 tegen de bestreden

beslissing bij de provinciegouverneur heeft ingediend, die beroepstermijn weliswaar heeft “geschorst”, maar dat na de kennisgeving op 17 juli 1997 door de provinciegouverneur van het gevolg dat hij aan het bezwaar had gegeven, de beroepstermijn verder is gelopen zodat het voorliggende beroep tot nietigverklaring, dat werd ingediend op 12 september 1997, laattijdig is;

2.2. Overwegende dat de termijn van zestig dagen om bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen een handeling van een administratieve overheid, gestuit wordt door een bezwaar bij de overheid die het schorsings- of vernietigingstoezicht uitoefent, op voorwaarde dat het bezwaar wordt ingediend zowel vóór het verstrijken van de voormelde termijn van beroep bij de Raad van State als gedurende de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om de beslissing van het onder toezicht staande bestuur te schorsen of te vernietigen; dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt, het indienen van een tijdig bezwaar bij de toezichthoudende overheid een stuiting, niet een schorsing van de beroepstermijn teweegbrengt, wat impliceert dat naderhand een geheel nieuwe beroepstermijn van zestig dagen begint te lopen; dat de stuiting in principe blijft duren tot de toezichthoudende overheid aan de bezwaarindiener heeft medegedeeld dat zij niet is opgetreden of niet zal optreden tegen de beslissing waarvan de schorsing of de vernietiging werd gevraagd; dat in de onderhavige zaak verzoeker binnen de termijn van zestig dagen voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, alsook binnen de termijn waarover de provinciegouverneur beschikte om ten aanzien van de bestreden beslissing zijn schorsingsbevoegdheid uit te oefenen een bezwaar heeft ingediend; dat dit bezwaar derhalve ten voordele van verzoeker de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring heeft gestuit; dat die stuiting is blijven voortduren tot de mededeling aan verzoeker, met een brief van 17 juli 1997, dat de provinciegouverneur het betwiste besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn niet had geschorst; dat van dan af een nieuwe termijn van zestig dagen voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State is aangevangen, welke termijn nog niet was verstreken toen, op 12 september 1997, verzoeker zijn annulatieberoep heeft ingesteld; dat de exceptie niet opgaat;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste en tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 13 en 15 van het evaluatiereglement van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge; dat hij er in het eerste middel op wijst dat, ofschoon luidens artikel 13 van dat evaluatiereglement het beoordelingsgesprek een verplicht onderdeel uitmaakt van de evaluatie en de evaluatie resulteert in een beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag, er met hem geen beoordelingsgesprek werd gevoerd en dat het evaluatieformulier hem zonder enige toelichting werd overhandigd; dat hij voorts laat gelden dat het beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag ontbreekt, dat het hem overhandigde evaluatieformulier noch commentaar, noch toelichting van de beoordelaars vermeldt; dat verzoeker er in het tweede middel op wijst dat luidens artikel 15 van het evaluatiereglement van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge, het evaluatiedossier onder meer de beschrijvende kwalitatieve evaluatieverslagen moet omvatten en dat ter zake in zijn evaluatiedossier het beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag ontbreekt;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er wel degelijk met verzoeker een “evaluatiegesprek” plaats heeft gehad, namelijk op 26 maart 1997, in aanwezigheid van de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het hoofd van de dienst, dat het evaluatieformulier verwijst naar de “vorige evaluaties” en naar de “nota van 21/01/97”, waarin “een uitgebreid kwalitatief verslag” is opgenomen zodat volgens de verwerende partij het beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag niet ontbreekt; dat de verwerende partij tevens stelt dat het evaluatiedossier wel degelijk de vereiste verslagen, namelijk de evaluatie van 7 maart 1996 en het functioneringsgesprek van 14 maart 1996 bevat;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat er geen beoordelingsgesprek zoals bedoeld in artikel 13 van het evaluatiereglement met hem werd gevoerd, in verband waarmee hij verwijst naar de zogenaamde “krachtlijnen Kelchtermans”, waarin met betrekking tot het verloop van de evaluatie is bepaald dat de beoordeling aan de betrokkene moet worden medegedeeld en toegelicht en dat ze moet worden besproken; dat hij verklaart dat het evaluatieformulier hem niet werd

toegelicht, maar enkel overhandigd; dat hij nogmaals beklemtoont dat het beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag ontbreekt, dat het evaluatieformulier geen dergelijk verslag bevat, dat bij de motivering van de evaluatie van de vaardigheden van verzoeker weliswaar verwezen wordt naar de “nota van 21/01/1997” en naar de “vorige evaluaties”, maar dat die verwijzing niet dienstig is; dat naar verzoeker stelt de bedoelde nota van 21 januari 1997 immers louter een opsomming is van feiten, dus geen beschrijvende kwalitatieve evaluatie, en ze bovendien betrekking heeft op een voorval dat zich heeft afgespeeld op 16 januari 1997, dat wil zeggen na de evaluatieperiode; dat volgens verzoeker negatieve feiten van vorige evaluaties niet in aanmerking kunnen worden genomen om een nieuwe ongunstige evaluatie te motiveren, omdat anders een personeelslid dat eenmaal een ongunstige evaluatie heeft gekregen, nooit meer een gunstige zou kunnen krijgen en dat de evaluatie alleen maar kan steunen op feiten die zich tijdens de evaluatieperiode hebben voorgedaan, in de onderhavige zaak dus tijdens de periode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996;

3.2.1. Overwegende dat luidens artikel 13 van het evaluatiereglement van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge de evaluatie een toetsing inhoudt aan de functiebeschrijving van de betrekking die het personeelslid inneemt, dat een beoordelingsgesprek een verplicht onderdeel is van de evaluatie en dat het onderzoek resulteert in een beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag;

3.2.2. Overwegende dat over verzoekers functioneren tijdens de evaluatieperiode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996, op 27 januari 1997 een evaluatieverslag opgesteld werd dat besluit tot een ongunstige evaluatie van verzoeker voor de criteria kennis, vaardigheden en houding en tot een ongunstige eindevaluatie; dat dit evaluatieverslag op 11 maart 1997 aan verzoeker werd “overhandigd”;

3.2.3. Overwegende dat, alhoewel luidens artikel 13 van het evaluatiereglement een beoordelingsgesprek “een verplicht onderdeel van de evaluatie” is, uit geen stuk van het dossier blijkt dat een dergelijk

beoordelingsgesprek met verzoeker plaats zou hebben gehad; dat de verwerende partij weliswaar beweert dat een “evaluatiegesprek” met verzoeker plaats heeft gehad op 26 maart 1997, in aanwezigheid van de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het hoofd van de dienst, maar dat gesprek niet geacht kan worden te beantwoorden aan wat in het evaluatiereglement bedoeld wordt met een beoordelingsgesprek; dat, immers, luidens artikel 2 van het evaluatiereglement, het beoordelingsgesprek “kort na de evaluatie” met het betrokken personeelslid wordt gevoerd “door de evaluator(s)”; dat het door de verwerende partij vermelde evaluatiegesprek van 26 maart 1997 niet dateert van “kort na de evaluatie”, doch pas van na de overhandiging van het ongunstige evaluatieverslag aan verzoeker en zelfs van na de termijn waarover verzoeker beschikte om tegen de ongunstige evaluatie bij de raad voor maatschappelijk welzijn beroep in te stellen; dat bovendien het zogenaamde evaluatiegesprek van 26 maart 1997 met verzoeker niet werd gevoerd door zijn beoordelaars R. PROVOOST en W. DECLERCK, maar door de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en door architect-hoofd van de dienst A. SCHRAUWEN; dat het dan ook niet als een beoordelingsgesprek in de zin van het evaluatiereglement kan worden opgevat;

3.2.4. Overwegende bovendien dat uit het evaluatieverslag van 27 januari 1997 niet blijkt dat het onderzoek heeft geresulteerd in een “beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag”; dat het evaluatieverslag geenszins beschrijft dat verzoekers wijze van functioneren tijdens de evaluatieperiode tot een ongunstige evaluatie noopt; dat de ongunstige evaluatie van verzoekers functioneren voor het evaluatiecriterium “kennis” niet het minst wordt gemotiveerd; dat de verwijzing naar de “nota van 21/01/97” en “vorige evaluaties” ter verantwoording van de ongunstige evaluaties voor de criteria vaardigheden en houding, evenmin als een beschrijvende kwalitatieve evaluatie kan worden opgevat; dat de bedoelde nota een terechtwijzing betreft voor een voorval dat zich op 16 januari 1997 heeft voorgedaan; dat niet alleen een dergelijke nota over een concreet voorval niet als een globale, beschrijvende evaluatie kan worden aangemerkt, ze bovendien betrekking heeft op een voorval dat dateert van na de betrokken evaluatieperiode die zich uitstrekte van 1 januari 1996 tot 31

december 1996; dat de verwijzing naar “vorige evaluaties” evenmin dienstig is; dat, daargelaten dat niet is gepreciseerd welke “vorige evaluaties” worden bedoeld, een vorige evaluatie als zodanig geen ongunstige evaluatie kan verantwoorden, indien niet terzelfder tijd wordt beschreven dat de tekortkomingen vastgesteld bij de vorige evaluatie tijdens de evaluatieperiode zijn blijven voortduren;

3.2.5. Overwegende dat zodoende in verzoekers evaluatiedossier geen beschrijvend kwalitatief evaluatieverslag over de evaluatieperiode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996 is opgenomen; dat het eerste en het tweede middel gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van Brugge van 2 mei 1997 waarbij Victor BERVOETS definitief wordt beoordeeld als "ongunstig".

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van BRUGGE.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twaalf mei 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.